

dette Punkt med, men de have aabenbart syntes, at Regeringen nok kunde gøre det bedre, og saa lod de det ligge og overlod os den Opgave at gøre dette i Stand. Derfor er den Maade, hvorpaa vi have taget Sagen, ingenlunde kølig, saaledes som det ærede Medlem fra Assens (Berntsen) mente, at jeg skulde have Grund til paa Grund af den lidt ubehagelige og meget uforstandige Behandling, Udvalget har givet det Forslag, jeg tidligere har stillet. Nej, Forholdet er det, at det naturligvis glæder mig, at mit oprindelige Forslag har givet Anledning til, at de Herrer ere komne ind paa disse Forslag og paa en Forbedring af en daarlig Lov, en Forbedring, der ikke er saa stor som den, der vilde være naaet ad min Vej, men dog altid en Forbedring. Og med Hensyn til selve det Forslag, som for de sognekommunale og købstadkommunale Omraader er nødvendigt, det Forslag, jeg nævnedes før, er der altsaa for Købstædernes Vedkommende den samme Enighed som overfor de Ændringer, der ere nævnedes af Finansministeren. Der er imidlertid enkelte af de faldne Bemærkninger, som jeg er nødt til at sige nogle faa Ord til.

Det ærede Medlem fra Hornslet (N. P. Jensen) kom til at sige nogle Ting, som skulde lyde kraftigt og bestemt overfor, hvad jeg havde sagt med Hensyn til disse Ejendomme, hvor der kunde blive Tale om nogle Paalæg. Jeg tror imidlertid, det gik det ærede Medlem saaledes, som det undertiden gaar ham, naar han bliver ivrig, og han bliver jo altid ivrig, naar der er Tale om Skatter. Saa gaar det ham undertiden saaledes, at han siger noget, der lyder forfærdelig drabeligt, som om han ganske slog ned, hvad der blev sagt fra modsat Side, og bagefter opdager saa det ærede Medlem og jeg i Forening, at det er en Fortalelse af det ærede Medlem. Det er det vel ogsaa her. Han sagde nemlig, at man kunde nok faa Tilfælde, hvor den sognekommunale Skat vilde medføre et Paalæg for disse Ejendomme omkring 8—12,000 Kr., men, sagde han, det bøder man paa ved den Forandring, der foregaar af Statskatten. Nu havde det ærede Medlem bogstaveligt talt lige i Forvejen sagt, at for Statsskattens Vedkommende balancerede det akkurat for den lille Gruppe af Ejendomme. Jeg tror, det var noget af en Fortalelse, der paa dette Punkt fandt Sted hos det ærede Medlem.

Der var ogsaa en anden Bemærkning af det ærede Medlem, som jeg lige vil sige

et Par Ord om. Det ærede Medlem sagde, at det var rigtigt nok, at det var med smaa Beløb, det gik nedad for de mange, han talte op, men det var ogsaa med smaa Beløb, det gik opad, og de to Ting afbalancerede hinanden. Ja, men den samlede Kendsgerning er dog, at de afbalancere ikke hinanden. Det gøre de ikke for disse Ejendomme paa under 12,000 Kr. i de 8 Sogne, som her have været diskuterede, for naar man tager det samlede Beløb, bliver for denne Gruppe Skatten halvanden Gange saa meget efter Ejendomsskyld som efter Hartkorn. De afbalancere altsaa ikke hinanden. Disse mange Smaaabeløb, hvormed det gaar nedad, forslaa ikke til at bøde paa det samlede Beløb, hvormed det gaar op for dem, som ere Ejere af denne nederste Gruppe af Ejendomsskyldværdier.

Saa sagde det ærede Medlem, at han ikke var tilfreds med den Forandring, jeg havde foretaget med Hensyn til Grupperingen af vedkommende Ejendomme, idet jeg ikke blot tog Hartkornet til Udgangspunkt, men inddelte dem i Grupper ogsaa efter Ejendomsskyldværdier, og han sagde, at jeg vedblev at sammenligne med Hartkorn. Men oprigtigt talt, det ærede Medlem maa dog vist indrømme, at naar man skal sammenligne Maaden, hvorpaa Hartkornsskat og Ejendomsskyld virke, er man nødt til at sammenligne Hartkornsskat og Ejendomsskyld. Det er det; jeg har gjort i den Beregning, jeg forelagde Resultaterne af her, hvor det viste sig, at hele Fortjenesten laa for Ejendomme med en Gennemsnitsværdi af over 30,000 Kr., og den Fortjeneste, de fik, blev fordelt paa de andre Ejendomme saaledes, at Broderparten faldt paa dem under 12,000 Kr. Naa, det er af den Slags Ting, om hvilke det neppe frugter meget paa dette Stadium at kaste sig ind i en fortsat Forhandling. Jeg ser, at det ærede Medlem skriver flittigt, og det er jo muligt, at han vil holde en lille Tale her efter Midnat. Det skal jeg naturligvis ikke sige noget om, men jeg tror, der ikke er Anledning til at fortsætte alt for længe hermed.

Jeg har endnu et Par Ord at sige til det ærede Medlem fra Kerteminde (A. P. Andersen). Det ærede Medlem holdt en Tale, der, saa vidt jeg forstod den, var anlagt paa at være sarkastisk, ironisk og overlegen og samtidig overbærende. (A. P. Andersen: Aa ja). Ja, det var aabenbart det ærede Medlems Hensigt at opnaa alt dette — jeg ved ikke, om ærede Medlemmer havde det Indtryk, at det lykkedes ham, det skal jeg ikke udtale mig om —